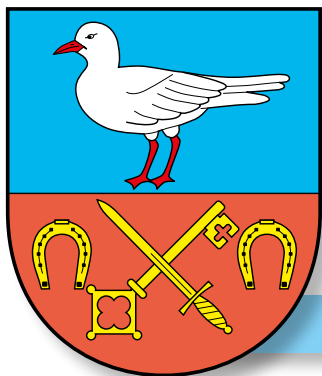

KOVALOVICKÝ ZPRAVODAJ

ROČNÍK XX.

1/2021

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

letošní rok se vyvíjí tak nějak zvláště! Situace kolem epidemie koronaviru nám značně zkomplikovala život, teď ještě „blázní“ počasí! Až teď v měsíci červnu, začínají teploty lehce stoupat k 25 stupňům a sluneční paprsky převládají nad zataženou oblohou.

Koronavirová epidemie je konečně na ústupu, tak snad se kulturní a společenský život začne vracet do situace, který by se dal nazvat blízko normálu. Vítám rozhodnutí stárků a hasičů letošní hody uspořádat. V neděli 4. 7. tedy využijeme slavnosti naší obce a v průběhu dne nachystáme prohlídku opraveného obecního úřadu a přilehlého zázemí. Podrobnosti budou uvedeny v pozvánce na jiném místě zpravodaje!

V měsíci březnu nám byla předána zhotovitelem zrekonstruovaná budova obecního úřadu k užívání. Koncem měsíce dubna bylo stavebním úřadem Pozorice vydáno povolení k předčasnému užívání stavby. Ještě se dodělávaly drobnosti v areálu úřadu, které nebyly součástí projektu, ale investor si je objednal. Konečná kolaudace stavby proběhne v měsíci červnu. Myslím, že se rekonstrukce povedla, i když byla dosti náročná, jak po stavební, tak po finanční stránce! Celkové náklady stavby včetně dodatků činí 27 323 233,79 Kč. Dotace z MMR činila 10 mil. Kč. V této částce není započítáno vybavení kanceláří, knihovny, zasedačky, bufetu a sálu nábytkem! Na vnitřním vybavení úřadu se usilovně pracuje.

Situace s pitnou vodou v lokalitě Stará Pošta je poslední roky neuspokojivá. Obec resp. Svazek pro vodovody a kanalizace Šlapanicko zajistil projekt pro zásobování vodou z veřejného vodovodu. V nejbližších dnech se stavba zahájí. Půjde o napojení na Vyškovský vodovod (Slavkovská větev), kde bude voda přitékat do akumulčních nádrží (kvůli slabému tlaku vodovodu). Z akumulčních nádrží pomocí ATS bude voda rozváděna vodovodním řádem a přípojkami PE 100 do jednotlivých nemovitostí. Stavbu provede VAS, a. s. divize Brno venkov, náklady stavby jsou vyčísleny na 4 897 986 Kč bez DPH.

Závěrem vám přeji pěkné letní dny a příjemně strávenou dovolenou!

Milan Blahák - starosta

ZASTUPITELSTVO

USNESENÍ ZÁPISU Č. 15/2020

ZASTUPITELSTVA OBCE KOVALOVICE, ZE ZASEDÁNÍ KONANÉHO DNE 16. 12. 2020

Zastupitelstvo obce:

konstatuje, že z 9 členů je přítomno 8, je tedy usnášeníschopné.

Omluveni: Jan Blaha

Zvolilo: - zapisovatelku: Jitku Šmerdovou, a ověřovatele zápisu: Petra Filipa a Marka Kousalíka

- usnesení č. 1/15/20

Zastupitelstvo obce:

- **schvaluje** program zasedání - usnesení č. 2/15/20
- **schvaluje** rozpočet obce na rok 2021 je schodkový, příjmy ve výši – 9 797 500 Kč, výdaje 16 969 800 Kč, schodek je kryt ze zůstatku let minulých.
- **schvaluje** střednědobý rozpočtový výhled obce na roky 2022 a 2023. - usnesení č. 3/15/20
- **schvaluje** rozpočet MŠ Kovalovice na rok 2021 ve výši 570 000 Kč a střednědobý rozpočtový výhled MŠ na roky 2022 a 2023. - usnesení č. 4/15/20
- **schvaluje** prodej části obecního pozemku p. č. 278/1 v k. ú. Kovalovice dle geometrického plánu č. 610 - 290/2019 a to kupující paní M. M. za cenu 1830 Kč. Kupující hradí veškeré náklady spojené s převodem daného pozemku. Zastupitelstvo pověřuje starostu obce k podpisu kupní smlouvy - usnesení č. 5/15/20
- **schvaluje** poskytnutí finančního příspěvku ve výši 300 000 Kč

na stavbu příjezdové cesty pro 8 domů v části obce Louky

- usnesení č. 6/15/20

- **schvaluje** podání žádosti o dotaci z Ministerstva pro místní rozvoj č. j. MMR-55539/2020-57 v rámci podprogramu 117D8210 – Podpora obnovy a rozvoje venkova, dotační titul 117d8210E **Rekonstrukce a přestavba veřejných budov na akci „Oprava hygienického zázemí MŠ Kovalovice“.** - usnesení č. 7/15/20
- **schvaluje** smlouvu č. PR-001030061273/002 - MOPR o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene na stavbu přípojky NN, Kalousková, pilíř NN a kabelové vedení NN na obecním pozemku p. č. 149 k. ú. Kovalovice za jednorázovou úplatu 1 100 Kč - usnesení č. 8/15/20
- **schvaluje** plán inventur, pro provedení inventury za rok 2020 - usnesení č. 9/15/20
- **bere na vědomí** informace o schválených závěrečných účtech Mikroregionu Roketnice, Svazku Šlapanicko a DSO Šlapanicko. - usnesení č. 10/15/20
- **bere na vědomí** rozpočtové opatření č. 7 dle přílohy - usnesení č. 11/15/20

Ivan Sukovatý - místostarosta

Milan Blahák - starosta

USNESENÍ ZÁPISU Č. 16/2021

ZASTUPITELSTVA OBCE KOVALOVICE, ZE ZASEDÁNÍ KONANÉHO DNE 28. 1. 2021

Zastupitelstvo obce:

konstatuje, že z 9 členů je přítomno 9, je tedy usnášeníschopné.

Omluveni:

Zvolilo: - zapisovatelku: Jitku Šmerdovou, a ověřovatele zápisu: Jana Blahu a Stanislava Pernicu

- usnesení č. 1/16/21

Zastupitelstvo obce:

- **schvaluje** program zasedání - usnesení č. 2/16/21
- **schvaluje** změnu katastrálních hranic mezi obcí Kovalovice a Viničné Šumice o výměře cca 5300 m² v lokalitě „V Sadu“ a „Honce“ a pověřuje starostu obce k podpisu dohody mezi obcemi o změně katastrální hranice - usnesení č. 3/16/21
- **schvaluje** dohody o provedení práce se zastupiteli na rok 2021.

Jiřina Kotvrdová – úklid čekárny Brnčín a Milan Blahák – servis a údržba přírodního koupacího biotopu Kovalovice

- usnesení č. 4/16/21

- **schvaluje** obecně závaznou vyhlášku obce Kovalovice č. 1/2021 o místním poplatku - usnesení č. 5/16/21
- **schvaluje** starostovi obce finanční rámec na dovybavení a zprovoznění budovy obecního úřadu 1 400 000 Kč bez DPH. Tato částka je nad rámec smlouvy s firmou Keramo Dohorák s dodatky smlouvy o dílo. - usnesení č. 6/16/21

Ivan Sukovatý - místostarosta

Milan Blahák - starosta

USNESENÍ ZÁPISU Č. 17/2021

ZASTUPITELSTVA OBCE KOVALOVICE, ZE ZASEDÁNÍ KONANÉHO DNE 10. 3. 2021

Zastupitelstvo obce:

konstatuje, že z 9 členů je přítomno 8, je tedy usnášeníschopné.

Omluveni: Kotvrdová Jiřina

Zvolilo: - zapisovatelku: Jitku Šmerdovou, a ověřovatele zápisu: Petra Filipa a Jana Blahu

- usnesení č. 1/17/21

Zastupitelstvo obce:

- **schvaluje** program zasedání - usnesení č. 2/17/21
- **schvaluje** dodatek č. 4 smlouvy o dílo na Rekonstrukci areálu Kovalovice včetně umístění budov s firmu KERAMO D – Dohorák, s. r. o. se sídlem Zahradní 583 Kvasice, PSČ 768 21, IČO: 27716104 a pověřuje starostu obce k podpisu dodatku č. 4. - usnesení č. 3/17/21
- **schvaluje** dodatek č. 1 Příkazní smlouvy na zajištění výkonu

technického dozoru stavebníka na stavbě „Rekonstrukce areálu Kovalovice včetně umístění budov“ ze dne 10. 1. 2020.

- usnesení č. 4/17/21

- **schvaluje** výběr dodavatele stavby – Rekonstrukce opěrné zdi terasy restaurace, schodů, dlažby a modernizace venkovní omítky – vše součástí budovy OÚ Kovalovice firmu Velpék, spol. s r. o. zastoupenou Markem Kousalíkem, IČO: 25340379, se sídlem v Kovalovicích 29, PSČ 664 06 za cenu 577 501 Kč s DPH a pověřuje starostu obce k podpisu smlouvy o dílo. - usnesení č. 5/17/21
- **schvaluje** kupní smlouvu s E.Ž. na pozemek p. č. 847/7 o celkové výměře 363 m², spoluvlastnický podíl ideální ½ pozemku, na kterém bude vybudována komunikace, za cenu 20 000 Kč - usnesení č. 6a/17/21

- **schvaluje** kupní smlouvu s N.L. na pozemek p. č. 847/7 celkové výměře 363 m², spoluvlastnický podíl ideální ½ pozemku, na kterém bude vybudována komunikace za cenu 10 000 Kč – usnesení č. 6 b/17/21
- **schvaluje** veřejnoprávní smlouvu se členy společenství vlastníků na poskytnutí investičního příspěvku ve výši 300 000 Kč na vybudování příjezdové komunikace v lokalitě Louky – usnesení č. 7//17/21
- **bere na vědomí** Inventarizační zprávu za rok 2020 kde nebyly zjištěny odchylky a nedostatky – usnesení č. 8/17/21
- **bere na vědomí** rozpočtové opatření č. 1 dle přílohy – usnesení č. 9/17/21

Ivan Sukovatý - místostarosta
Milan Blahák - starosta

PITNÁ VODA PRO ŠLAPANICKO - POSÍLENÍ SKUPINOVÉHO VODOVODU

Když doma otočíme kohoutkem, ani nás nenapadne přemýšlet, odkud se voda bere.

Dopravit pitnou vodu od zdroje až ke koncovému spotřebiteli, do domácností, firem, škol, je úkolem Svazku pro vodovody a kanalizace Šlapanicko. Pitnou vodou zásobuje 15 ze 16 členských obcí (Blažovice, Babice nad Svitavou, Jiříkovice, Kobylnice, Kovalovice, Mokrá-Horákov, Ochoz u Brna, Podolí, Ponětovice, Pozoří, Prace, Sívce, Šlapanice, Tvarožná a Viničné Šumice). Kromě zajištění pitné vody přebírá svazek použitou splaškovou vodu, ta odtéká kanalizační sítí do čistírny odpadních vod v brněnských Modřicích. To vše se děje prostřednictvím kvalifikovaného provozovatele - Vodárenské akciové společnosti.

Poté, co se v roce 2011 Svazu vodovodů a kanalizací měst a obcí (jehož členem je i Svazek Šlapanicko) podařilo odkoupit od zahraničního vlastníka 49% podíl akcií a následně vykoupit akcie od drobných akcionářů, je Vodárenská akciová společnost již plně ve vlastnictví moravských měst a obcí. Díky tomu se daří sítí vodohospodářské infrastruktury nejen provozovat, opravovat a udržívat, ale i rozvíjet.

Voda je nesmírně cenná surovina. Svazek Šlapanicko i provozovatele trápilo, že v páteřním přivaděči „děravém jako cedník“, docházelo ke značným ztrátám. Nedokázali zajistit dostatek vody pro stabilní nárůst obyvatel a k napojování nových odběratelů museli vydávat negativní stanoviska. Množily se stížnosti na nedostatečný tlak vody ve výše položených oblastech. Mělké soukromé studny během několika suchých roků vyschly a znatelně se zvýšil počet obyvatel odebírajících vodu z veřejného vodovodu. Námětů k přemýšlení přibývalo a postupně přerostly v konkrétní zadání - vznikl největší projekt svazku v oblasti „čisté vody“ s názvem Šlapanicko - Posílení skupinového vodovodu.

V první etapě (v letech 2012 - 2015) byly zrekonstruovány přivaděče od nově vybudovaného hlubinného vrtu na Říčkách až po původní vodojem nad Jiříkovici. U nového vodojemu v Mokré byla postavena dokonce i rozhledna. Hlavním efektem této etapy bylo posílit zdroje vody a minimalizovat ztráty.

Druhá etapa byla zahájena v září 2019 a práce na ní dosud probíhají. Součástí jsou přírodní a zásobní vodovodní řady pro další obce Svazku Šlapanicko a nové i rekonstruované vodojemy. Zdroje jsou posíleny o další, v pořadí čtvrtý, hlubinný vrt na Říčkách dokončený zcela nedávno. Čerpací zkouška, při které byla po dobu 21 dnů 24 hodin denně čerpána z vrtu voda, prokázala dostatečnou vydatnost 7,5 l/s. Kvalitativně má voda vyšší hodnoty minerálních látek.

V krasové lokalitě jsou všechny zdroje vody vysoce mineralizované, což je výhodou pro lidský organizmus (je prokázán pozitivní účinek minerálních látek v pitné vodě, zejména na kardiovaskulární systém), nevýhodou pro různé spotřebiče v domácnosti. „Tvrdá“ voda tak má své zastánce i protivníky. Svazek Šlapanicko se snaží vybalancovat otázku, jak snížit tvrdost vody při zachování její kvality, proto se zabývá možností míchání s povrchovým zdrojem vody.

A kde Svazek Šlapanicko získává zdroje na zmíněné investice? Významným podílem je nájemné za provozovanou síť vodovodů a kanalizací hrazené provozovatelem, tedy Vodárenskou akciovou společností. Vybudovat tak nákladnou stavbu, jako je Posílení vodovodních přivaděčů v celkové hodnotě 175 mil. Kč by se však nepodařilo bez podpory Státního fondu Životní prostředí, který na realizaci poskytl 104 mil. Kč. Částkou 5 mil. Kč přispěl také Jihomoravský kraj.

Marie Kousalová

CO JE NOVÉHO NA CYKLOSTEZKÁCH NA ŠLAPANICKU

V březnu a dubnu se postupně rozběhla stavba nových cyklostezek Jiříkovice – Blažovice a Kobylnice – Prace.

Začalo se vytýčením sítí a ochranou plynovodu, který cyklostezka kříží, pokračovalo se vytýčením trasy v terénu, zátěžovými zkouškami únosnosti a začaly práce na sanaci zemní pláně (na zlepšování únosnosti podloží) ve směru od Blažovic do Jiříkovic. Sanace na tomto úseku už je téměř hotová a bude následovat trasa z Kobylnic do Prace, kde momentálně probíhá skrývka zeminy. Navazovat bude pokládka dalších vrstev.

Zatím všechno probíhá podle plánu, menší zdržení nastalo v souvislosti s tím, kdy napoprvé nevyšly zkoušky únosnosti, ale opakované zkoušky již byly v pořádku. Menší komplikace při založení stavby nastaly v částech, kde se po zimě vyskytly větší plochy pod vodou, proto je součástí projektu i zlepšení odvodnění v těchto místech, zejména na začátku trasy v Blažovicích. Termín dokončení (podzim 2021) ale zatím není ohrožen.

Na stavbě se konají pravidelné kontrolní dny za účasti investora (Dobrovolný svazek obcí Šlapanicko), zhotovitele (společnost

Swietelsky stavební, s. r. o.) a také starostů obcí, na jejichž katastrech stavba probíhá. Na vše dohlíží technický dozor a také projektant.

Děkujeme všem občanům Blažovic, Jiříkovic, Kobylnic a Prace za pochopení a prosíme o trpělivost v dalším průběhu stavby. Věříme, že odměnou jim budou nové úseky cyklostezek, na kterých si přijdou na své všechny věkové skupiny při vycházkách i sportování.

V březnu a dubnu jsme také pracovali na vyúčtování I. etapy cyklostezek na Šlapanicku, které byly dokončeny v září 2020, a připravujeme I. a II. etapu cyklostezek na Pozořicku. I. etapa Pozořicka prošla (zatím úspěšně) několika koly hodnocení žádosti o dotaci. Čeká nás ještě finální hodnocení a pokud i tam uspějeme, bude následovat rozhodnutí o poskytnutí dotace.

Přípravné práce na druhé etapě Pozořicka budou obnoveny po rozhodnutí Ministerstva životního prostředí, kterým bylo zamítnuto odvolání jednoho z účastníků řízení proti rozhodnutí odboru životního prostředí Krajského úřadu Jihomoravského kraje.

Rudolf Staněk, manažer DSO Šlapanicko

MŠ KOVALOVICE

DISTANČNÍ VÝUKA V MŠ KOVALOVICE

1. března 2021 došlo k plošnému uzavření mateřských škol. Distanční vzdělávání nejen pro předškoláky spočívalo v naší mateřince především v inspirativních tipech na společné aktivity dětí a rodičů v domácím prostředí.

Každý týden jsme se těšili na novou společnou aktivitu dětí a pedagogů. Spolupráce z naší strany spočívala v přípravě pomůcek, materiálu, návodu, mapy nebo části výrobku, který děti dovedly. Právě tak tomu bylo u velkého srdce z březového proutí, umístěného před budovou školy, který děti zdobily svými výrobky, nakonec jste si jistě všimli sami 😊. O velikonočních svátcích se dětem podařilo obdarovat a potěšit osamocené seniory v obci, kterým přinesli svoje přání, radost a upřímný úsměv. Děti se naučily vyřezat píšťalku z vrbového proutku podle obrázkového návodu. Věříme, že všichni využili možnost vidět a slyšet paní učitelky a naslouchat čteným pohádkám a dětským písním. Bylo toho spousta, ale největší úspěch sklídila „naučná kovalovická stezka“, na které děti trénovaly prostorové a orientační dovednosti s mapou. Mapa obce s vyznačenými stanovišti je dovedla na místa, kde našly „předškolácké“ úkoly. A protože děti statečně splnily všechna zadání, tak určitě čekaly zaslouženou odměnu... a dočkaly se. Moc rádi jsme pro ně upekli a nazdobili perníčky, vyrobili přívěsky z keramiky a rozvezli je každému domů, kde jsme se navzájem alespoň chvilku potěšili.

Pro předškoláky byla každý týden připravená složka s úkoly „ušíťmi na míru“ každému, podle toho, co potřeboval procvičovat.

Prostřednictvím „vzkazovníčku“ jsme od dětí obdrželi množství obrázků, zajímavých vzkazů, dopisů a nápadů. Těšilo nás, že děti chtějí poslat vzkaz kamarádům nebo paní učitelkám a že máme komu odpovídat.

Naši „nejstarší“ tvořili předvoj před otevřením MŠ pro všechny děti, a to 12. dubna. Nejvíce nás zajímalo, jak se jim dařilo plnit námi zadané úkoly, a tak přinesené vypracované listy tvořily jakousi „obrázkovou osnovu“, pomocí které jsme si povídali o všem, co a jak doma zvládli. Po tomto důležitém rozhovoru jsme při plánování na třídě zařadili takové aktivity, které jednotlivé děti potřebovaly

pro následný rozvoj. Ještě měsíc jsme si museli počkat, než jsme přivítali mladší děti, a tak jsme v námětech na aktivity v domácím prostředí pokračovali. Propojením prezenční a distanční výuky byly některé společné aktivity, jako třeba mini dopravní hřiště na silnici nad zahradou MŠ, které si užily děti přítomné v MŠ během dopoledního programu a děti na distanční výuce zase odpoledne. Nebo předškoláci vysadili doušky v oplocence na Pastviskách a ostatní si udělali k mladým stromkům vycházku s rodiči a nosili jim potřebnou vodu.

Všem rodičům patří velké díky a náš obdiv za zájem a nasazení, se kterým po dobu distanční výuky s dětmi pracovali. Dostávali jsme od vás spoustu zpětné vazby a reakcí, které nás vždy těší. A tak jsme společně zvládli něco nového, co nás může posunout dál... záleží na každém z nás.

Bohdana Vlčková

PŮL ROKU V MATEŘSKÉ ŠKOLE

V naší mateřské škole jsme během druhého půl roku nelenili a přivítali několik hostů, zúčastnili se mnoha kulturních akcí a zažili plno dobrodružství.

V lednu jsme absolvovali hudební program SkoTančení s Verčou, který nesl název Zimní radovánky. Během tohoto měsíce také probíhaly konzultační hodiny, kde paní učitelky sdělily rodičům, jak se jejich dětem daří ve školce.

Během února, udeřily kruté mrazy a my jsme nezapomněli na zvířátka, proto jsme se vydali ke krmelcům v blízkém okolí MŠ a donesli jim něco k snědku, aby tuto tuhou zimu přežili. Do školky přijely také Eskymácké pohádky, během kterých jsme rozvíjeli všechny naše smysly. Uspořádali jsme také tradiční karneval se soutěžími a tanečním dopolednem, který si děti náramně užily. Jelikož máme ve školce plno sportovců, nesměla chybět zimní olympiáda v bobování, koulování a stavění sněhuláka.

V měsíci březnu byl pro rodiče uskutečněn logopedický workshop, kde se dozvěděli mnoho zajímavých informací o vývoji jejich dítěte v oblasti řeči, a zorganizovali jsme sběr papíru, jehož výtěžek poslouží na autobusovou dopravu na výlet.

V květnu nás ve školce navštívila paní s programem Canisterapie „Poznej svého psa“. Děti zjistily, že pes nemusí být pouze domácí mazlíček, ale především může být velikým pomocníkem pro lidi,

kteří v životě potkala nelehká úloha v podobě tělesného postižení. Pomůže například vysvléct mikinu, ponožky nebo dokonce podat věci, na které člověk nedosáhne. O tom všem je přesvědčil asistentní pes na vlastní oči. Odvážlivci si mohli vzít granulí a zahrát si se psem na schovávanou. Děti si také zopakovaly, jak se chovat k cizímu psovi. Ke konci měsíce byla ke Dni dětí pozvaná do MŠ Rytmická show, která děti rozpohybovala do rytmů písniček z pohádek, ale i od interpretů jako Karel Gott nebo Míra.

Součástí dětského dne byla také pro děti připravena cesta za pokladem, během které děti plnily úkoly a na samém konci cesty pomocí mapy, objevily poklad!

I když se školní rok chýlí ke konci, čeká nás ještě výlet za zvířátky do ekofarmy Jalový Dvůr, pasování předškoláků a tento školní rok uzavře muzikoterapie s názvem „Prázdniny jsou za dveřmi“.

Gabriela Rýdza

ZŠ KOVALOVICE

KRÁTKÉ ZPRÁVY ZE ŠKOLY

Tak už jsme zase všichni spolu, zpátky ve škole. Od 17. května skončila rotační výuka, online vzdělávání se konečně přesunulo tam, kam má, do školy. Vracíme se k našemu školnímu životu. I když samozřejmě stále platí různá opatření, která musíme dodržovat, můžeme už otevřít téměř všechny kroužky prezenčně, nemusíme řešit omezení homogenních skupin ve školní družině, snažíme se navázat na přerušené vazby osobních kontaktů, mluvíme, nasloucháme. Třídní a školní klima je velmi křehká školní záležitost, kterou pomalu ale jistě obnovujeme a chceme dál rozvíjet.

DEN DĚTÍ

První školní akce po dlouhém odloučení byla oslava svátku dětí. A v postcovidové euforii jsme to pořádně roztočili. Skoro letní počasí bylo dokonalou třešničkou na dortu krásné oslavy.

Ve škole už je nás mnoho, takže jsme museli akci rozdělit do dvou dnů. První den slavili žáci od první do třetí třídy, druhý jejich starší kolegové ze čtvrté a páté.

Pro menší děti to byl výlet obestřený tajemstvím – nevěděly kudy, jak dlouho a s kým půjdou, a jaké úkoly je po cestě čekají, ale byly velmi statečné a úžasné spolupracující. Skupinky, které se skládaly z prvňáčků, druháčků a třetáčků, šly samotinké lesem a plnily nesnadné úkoly. Zkuste třeba nacvičit a předvést choreografii na básničku Kotě v bytě hbitě motá nitě, najít ukrytá písmenka a složit mnoho slov nebo vyluštit vzkaz psaný v Morseově abecedě.

Cíl byl na hřišti pod lesem a všech sedmdesát šikulků dorazilo v pořádku. A tam už čekal hořící oheň, točená limonáda, špekáčky, zelenina, pečivo... Děti opékaly, baštily, popíjely. Kdo nerad špekáček, opekl rohlík nebo chléb a namazaný žervé pomazánkou a obložený zeleninkou chutnal výtečně. Další program byl nabitý: někteří vyráběli závěs z přírodnin, jiní si hráli s míčem a běhali, další budovali stavby ve svahu a ostatní prostě piknikovali.

V poledne jsme si dali hráškovou polévku s krutony a na závěr děti dostaly sladký dáreček. My dospělí jsme se při realizaci řádně zapotili, přece jenom, děti a oheň je náročná kombinace. Paní ředitelka obstarala náročnou logistiku a velké poděkování patří

panu Málkovi a dalším pánům z nohejbalového oddílu, bez jejichž pomoci bychom se neobešli.

Děti byly nadšené, že jsou spolu, že mohou lítat a řídit a zbaštit,

co je napadne, a když jsme je slyšeli prohlašovat, že to byl nejlepší den, jaký zažily, věřili jsme jim.

Miriam Lerchová

NAŠE DRUŽINA V UPLYNULÝCH MĚSÍCÍCH

V době, kdy děti nemohly navštěvovat školní družinu, my jsme nezažály. Pravidelně jsme docházely do školy, hledaly, kopírovaly, tvořily předlohy a doplňovaly materiály do boxu ŠD před školou. Každý den jsme nabízely dětem aktivity, kterými mohli vyplnit odpolední volný čas. Byly to různé výtvarné činnosti, náměty pro velikonoční tvoření, omalovánky, někteří přivítali skládačky z papíru, jiní si odnášeli rébusy a křížovky pro rozvíjení logiky. Mnozí rodiče naši námahu ocenili a zaslali nám děkovaný e-mail,

ve kterém nám sdělovali, že rádi zabaví svoje děti touto formou. Tuto dobu jsme také využily k samostudiu metodické literatury pro oblast mimoškolní výchovy a vzdělávání. Měly jsme více prostoru pro zpracování příprav a plánování tematických okruhů práce ŠD. Ve spolupráci s třídními učitelkami jsme se také podílely na on-line výuce.

Vychovatelky ŠD

CO SE POVEDLO

ONLINE VÝUKA

Podarilo se zapojit všechny děti do online výuky. Dětem, kterým chybělo technické vybavení, jsme zapůjčili školní notebooky, také nám vypomohli dárci z řad rodičů (děkujeme rodině Mackových), škola zprostředkovala datové karty zdarma od mobilního operátora. Online vyučování jsme nastavili v aplikaci Teams, do které se děti přihlašovaly denně v daný čas na dané předměty. Zvolili jsme si cestu individuálního přístupu, kdy byly děti rozděleny do malých skupinek, nejčastěji po čtyřech až šesti žácích. Paní učitelky pak dopolední blok věnovaly práci s těmito malými skupin-

kami, kdy jedna následovala druhou, dokud se nevystřídala celá třída. Děti se díky malým skupinám během výuky častěji dostaly ke slovu, byly neustále zapojené, byl dostatečný prostor pro individuální práci, přímá vazba zaručovala maximální možné soustředění a využití online času naplno. Odpoledne pak bylo věnováno konzultacím. Děti si vyzvedávaly pracovní listy a úkoly v krabicích před školou a také je vyučující zasílali rodičům na e-mail. S dětmi, které mají nastavená podpůrná opatření, online pracovala také speciální pedagožka.

SPECIÁLNÍ PEDAGOG VE ŠKOLE

Tato pozice je financována z projektu Šablony III. a umožňuje mít ve škole speciální pedagožku, která umí dětem a rodičům ve spolupráci s ostatními učiteli pomoci, poradit a ukázat cestu nastaveným systémem podpůrných opatření. Propracovaný systém diagnostiky, který jsme vybudovali v naší škole, je ojedinělý a pomáhá jak dětem s různými obtížemi tak žákům nadaným.

DALŠÍ PROJEKTY V ŠABLONÁCH III. (PROJEKT POD MŠMT, SPOLUFINANCOVANÝ EVROPSKOU UNIÍ)

Na podzim 2020 se podařilo rozběhnout celoškolní projekt Šablony III, navázali jsme na předchozí Šablony I. a II. a můžeme tak pokračovat v dobře zaběhnutém systému podpory dětí v mateřské a základní škole prostřednictvím šablon: školní asistent, projektové dny ve škole i mimo školu a další vzdělávání pedagogů.

PROJEKT PŘÍRODA NA DOSAH (DOTACE Z JMK NA EVVO)

Uspěli jsme se žádostí o dotaci z rozpočtu Jihomoravského kraje v oblasti environmentálního vzdělávání a výchovy s projektem „Příroda na dosah“. Téma přírody je nám blízké, zabýváme se lesem jako ekosystémem, zaměřujeme se na otázku ochrany přírody, věnujeme se problematice vody v krajině a hospodaření vodou. Dotaci jsme využili na nákup nových učebních a studijních pomůcek a část finanční podpory do konce roku využijeme také na výukové programy v osvědčených zařízeních pro EVVO a autobusovou dopravu do těchto míst.

ZAPOJENÍ V MAP ŠLAPANICE

Naši pedagogové se účastní proškolení v oblasti venkovního učení, do školy dochází rodilý mluvčí anglického jazyka, pokračuje sdílení dobré praxe ve školních družinách a další aktivity.

SOUTĚŽ MAP ŠLAPANICE

Některé naše děti se v době distančního vzdělávání s pomocí rodičů zapojily do soutěže Jarní prázdniny s Tondou Tyčkou a za svoje zaslání práce byli oceněni.

CELOSTÁTNĚ ORGANIZOVANÉ SOUTĚŽE

Žáci pátého ročníku se účastnili matematické olympiády, dvě děti postoupily do okresního kola (umístění do 12. místa z devadesáti účastníků).

EVROPA VE ŠKOLE

Lukáš Otych se v krajském kole soutěže v literárním oboru umístil na 3. místě.

LITERÁRNĚ-VÝTVARNÁ SOUTĚŽ TVOŘÍM, TEDY JSEM (MAP ŠLAPANICE)

Děti naší školy získaly první místo a speciální cenu poroty.

KNIHA VODĚNKA (ODBOR ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ JMK)

Spolupodíleli jsme se příspěvky na tvorbu literární publikace Voděnka a těšíme se na slavnostní předání ocenění autorům na JMK, až nám to současná situace dovolí.

SAZKA OLYMPIJSKÝ VÍCEBOJ

Každoročně se účastníme a plníme sportovní aktivity, nyní komise složená ze zástupců Českého olympijského výboru, ambasadů Sazka Olympijského a víceboje a Hervis vybrala naši školu mezi padesát škol, která obdržela balíček sportovního vybavení.

VÁŽENÍ A MILÍ,

děkuji vám všem, kteří jste nás podporovali, věřili nám a spolupracovali.

Děkuji všem zaměstnancům školy, že se vypořádali s novými požadavky na organizaci výuky. Především však děkuji všem pedagogickým zaměstnancům za obrovské nasazení a za práci pod velkým, nečekaným tlakem.

Milí rodiče, končí zvláštní školní rok, který nikdo z nás dosud nezažil. Bylo třeba přijmout zcela nové role; roli učitele v distančním vzdělávání jsme museli zvládnout takřka za pochodu, vy, rodiče, jste

LES VE ŠKOLE A GLOBE

Již čtvrtým rokem jsme zapojeni do projektu environmentálního vzdělávání. Děti z 5. ročníku jsou patrony Ještědského pralesa. Nově jsme se zapojili i do mezinárodního projektu GLOBE, v rámci kterého máme možnost pracovat na mezinárodní úrovni. Oba projekty podporují ve výuce badatelské prvky.

se rázem stali přímými účastníky a zprostředkovateli vzdělávání. Děkuji vám za veškerý čas, který jste věnovali svým dětem, za péči a podporu, kterou jste jim po dobu distančního vzdělávání poskytovali, děkuji za vaši spolupráci s paními učitelkami.

Také děkuji našemu zřizovateli za podporu a pomoc s organizací v nových, nelehkých podmínkách.

Přeji všem zaslouženou dovolenou a prázdniny a těším se na viděnou v naší škole zase v září.

Olga Růžicková, ředitelka školy

CO NOVÉHO NA SKAUTSKÉ STEZCE?

Podivná doba trvá už přes rok. Vedoucí našich dětských oddílů vymýšlejí pro členy svých družin a oddílů náhradní program. Většinou online, ale někdy i v terénu. Jak se to daří v 1. chlapeckém oddílu Pozořice a nejnovější zprávy z 1. dívčího oddílu Pozořice, se dozvíte z následujících řádků a fotek.

V posledních letech pořádalo naše středisko osm letních táborů. Naše táborová základna v Rakoveckém údolí u Bukovinky tomuto počtu již nestačí. Proto jsme se rozhodli zřídit druhé tábořiště a k tomuto účelu využít louku v údolí Řičky nad studánkou Miluška, kterou vlastní rodina našich vedoucích z Bukovinky a na níž několik let stavěli tábor skauti ze Křtin. Tábořiště by mělo mít kapacitu 40 – 50 osob. Je s tím samozřejmě spousta starostí. Zajistit a sehnat vše potřebné není nic jednoduchého. Ale věříme, že se nám to podaří.

Aleš Mikula, zástupce vedoucího střediska

Na začátku letošního roku jsme v chlapeckém oddílu začali s online schůzkami a jsme rádi,

že se můžeme vidět v rámci skautských družin alespoň takto, přes monitor. Každý týden dostanou kluci na schůzce nějaký zajímavý úkol, při kterém by si měli něco procvičit nebo se něco nového naučit. Další schůzku mohou sdílet své zážitky s ostatními a vzájemně se motivovat k plnění dalších úkolů. Online schůzky ale určitě nejsou stoprocentní náhrada za klasické družinové schůzky, kde se můžeme potkat na živo. Hlavně na mladších členech oddílu je vidět, že jim tento osobní kontakt velmi chybí.

Doufáme, že se tento stav brzylepší a budeme se moci potkávat na schůzkách, výpravách

či o prázdninách na táboře, který v současné době začínáme připravovat.

Šimon Fuks, vedoucí 1. chlapeckého oddílu Pozořice

Blíží se léto a pandemie snad už konečně odchází. Společnost se vrací k běžnému životu, my se vracíme k činnosti. Nyní máme schůzky konečně naživo. Scházíme se sice pouze venku a s nutnými opatřeními, ale jsme šťastní, že se vidíme. Čas, který trávíme společně, využíváme naplno. Věnujeme se šifrám, uzlům, přírodě a hlavně pohybu, kterého jsme měli v poslední době málo.

Hrajeme spoustu her klidných, zaměřených na logiku i strategii, i hodně akčních. Naše radost je poznat na dálku. Smích a hlučné diskuze nikdy nechybí. Doufáme, že se podaří společné setkání na závěrečné schůzce. Na léto připravujeme opět tábor, na který se všichni už moc těšíme.

Marie Pölzerová, vedoucí 1. dívčího oddílu Pozořice

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NAŠI JUBILANTI

LEDEN, ÚNOR, BŘEZEN, DUBEN, KVĚTEN, ČERVEN

Pleva Zdeněk	60	Terberová Františka	80
Kobliha Oldřich	65	Terber Zdeněk	80
Pavelková Marcela	65	Gajdošová Miroslava	85
Drápal Zdeněk	65	Šmerda Alois	90
Zelinková Alena	65	Bučková Marie	91
Kopecká Anna	70	Gajdoš Jaroslav	91
Hlavatá Jana	75	Valehrachová Vlasta	91
Petrášová Ivanka	75	Blahopřejeme všem jubilantům a přejeme jim pevné zdraví a dobrou pohodu do dalších let.	
Klašková Dagmar	75		
Wagnerová Jindřiška	75		
Wagner Josef	80		

VÍTÁME DO ŽIVOTA

Havlásek Dominik	leden 2021
Čulíková Karolína	leden 2021
Berthier Ema	únor 2021
Zhoř Benjamin	duben 2021

MYSLIVCI

SENOSEČE A VYHÁNĚNÍ ZVĚŘE

Stejně jako vloni, i letos s koncem jara snad už skončila taškařice kolem koronaviru, než ji zase někdo vytáhne na podzim. Pro nás myslivce skončila sezóna krmení a provedla se sanace krmelišť. Po krátké pauze vyplněné sázením stromků a keřů přichází doba senosečí spojených pro nás s vyháněním zvěře z luk a jetelišť před nástupem zemědělské techniky.

K tématu senosečí a vyhánění jsme se při svých návštěvách v mateřských školách vloni koncem roku nedostali, ale majíc dva malé vnuky, mám skoro vlastní mateřskou školku. Když jsem se před kluky zmínila o tom, že budu muset vzít psa a projít s ním louky u nás nahoře na Kopaninách, protože se chystá senoseč, následovala smršť otázek.

„A babí, jak tam ty maminky srnky mohou ta mládátka jen tak nechat? A babí, pes ta mládátka vyčuchá? A proč ta mládátka před tím hlučným strojem neutečou? A babí, proč řidič sekačky nezastaví, když má před strojem srnčátko? A babí, a můžeme jít s tebou? Já bych si chtěl taky najít nějaké srnčátko...“

Takže od začátku...

Zatímco králíkům, liškám, psům nebo kočkám se rodí zpravidla větší počet holých, nevidoucích, zcela nesamostatných mláďat v chráněném hnízdě nebo pelech, který pro mláďata matka nebo oba rodiče najdou anebo vytvoří, mívají srnky, jejichž mláďata se rodí plně ochlupená, vidoucí a schopná samostatného pohybu, obvykle jedno, občas dvě mláďata. Srnky ani nestaví hnízdo, jednak proto, že jejich mláďata jsou během několika málo minut po narození schopná matku následovat, jednak proto, že hnízdo na jednom místě je prostě riskantní, protože je predátory s citlivějším čichem snadno vyčenichají. Vyšší pravděpodobnost přežití má mláďě tehdy, zdržuje-li se pokaždé někde jinde. Mláďata ale ještě nedokážou přijímat stejnou stravu jako dospělí jedinci a jsou závislá na mateřském mléku. Kromě toho nejsou schopná chránit se před nebezpečím útekem, což je nejčastěji používaná ochranná strategie u srnek. To platí i pro zajíce, kteří sice mláďat mívají více, ale ta jsou také prakticky samostatná až na to, že potřebují mateřské mléko. Proto srnky i zaječky svá mláďata nechávají každý den v jiném úkrytu a na pastvu se vydávají

samy. Během jejich nepřítomnosti se mláďě nehne z místa a jeho jedinou ochranou je nenápadnost. Taková mláďata prakticky nejsou cítit a mívají často i potřebné ochranné zbarvení. Vzpomínám si na návštěvu u známého, který mi na zahradě ukazoval svou úrodu a řekl: „Dávej pozor, tady v těch dýních sedí malý zajíček, tak ať ho nezašlápněš.“ Koukala jsem, div mi oči nevypadly, a stejně mi trvalo dobře minutu, než jsem nehybné šedohnědé zajíce s velikými kukadly ve stínu velkých listů objevila. Ani lovecký pes není schopný takové mláďě čichem objevit, je-li od něj vzdálen více než 3-5 metrů, protože pachové stopy na loukách bývají velmi husté, matoucí a různorodé. Právě proto je vyhánění zvěře před senosečí tak náročnou činností, protože vysokou travu je třeba pročesat v poměrně husté rojnici. Řidič velké sekačky totiž přímo pod sekací lištu nevidí a při pohledu z kabiny jsou mláďata skrytá v trávě a listech rostlin...

Nalezená mláďata se pak opatrně, tak, aby se na nich nezanechaly lidské/psí pachové stopy, odnášejí mimo dosah sekačky, zpravidla na nejbližší okraj louky. Jejich matky nebývají daleko a když pak své mláďě hledají, mláďě se na jejich zavolání ozve a matka je spolehlivě podle hlasu pozná a najde.

Protože pročesávání luk je náročné na počet účastníků, kteří navíc louku nechťe zdupou, hledají se nové metody.

Jednou možností je použití termokamer, které ukazují teplé předměty, přičemž ideální je umístění takové kamery na dronech, aby se detekce mláďat prováděla shora, bez zdupání louky. Největší překážkou použití této metody je cena takového zařízení, která zpravidla vysoce přesahuje finanční možnosti

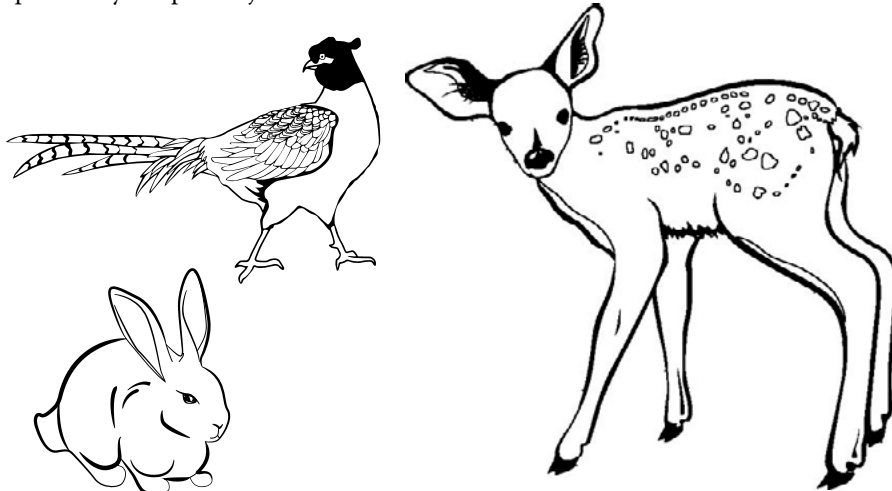
mysliveckých spolků, které své finanční prostředky získávají pouze jako příspěvky od svých členů, příp. prodejem zvěřiny.

Druhou možností je biochemická metoda, totiž ošetření okraje pole takovými pachovými přípravky, které zvířecí matky odradí od jejich úmyslu zanechat mláďě na takto ošetřené louce. Zde jsou náklady nižší, ale účinnost takových prostředků kolísá a výrazně klesá s časem, takže po několika málo dnech už je nedostatečná.

Protože při senosecích každoročně hynou bolestivou a zdoluhavou smrtí stovky a tisíce mláďat a nespočítaně bažantů a koroptví slepic, které sedí do poslední chvíle na hnízdě schovaném někde v důlku mezi trávou, je to každoroční téma. K tomu teď navíc přibývají další způsoby ošetření polí, zejména stříkání hnojiv a pesticidů. Rozměry a záběr zemědělských strojů se stále zvětšují a nedojde-li přímo k zranění/usmrcení mláďete, dojde k jeho akutní otravě, přičemž hyne zpravidla i jeho matka, která se pokouší mláďě nepříjemného zápachu zbavit tím, že je olíže.

Zemědělství je s divoce žijící zvěří prostě odkaziva na kordy a civilizace tuto averzi nijak nezmírnila. Naopak se odhaduje, že až pětina veškeré usmrcené volně žijící zvěře jde na vrub těžkých zemědělských strojů, což je více než kdykoliv v minulosti... 😞 A protože by snímky zabíjených, roztrhaných, zmračených a umírajících zvířat, které by k tomuto článku patřily, aby si laskavý čtenář mohl udělat obrázek o tom, co se touto dobou každodenně odehrává na polích, asi budily jen pohoršení a kazily náladu, příkládám tentokrát jen obrázky pro děti jako omalovánku...

Dáša Petrová

HASIČI

Během jarních měsíců byla dokončena rekonstrukce požární zbrojnice. Naše jednotka se tak po více než roce může nastěhovat zpět, včetně techniky a vybavení, které bylo uskladněno v náhradních prostorech. Vozidla nyní parkují v opravené a zvětšené garáži, která je vybavena novými sekčními vraty. Nevyhovující a dosloužilé šatní skříně byly nahrazeny skříněmi novými, většími.

Nové prostory a technika bude o tradičních Petropavelských hodech zpřístupněna veřejnosti k prohlídce v rámci dne otevřených dveří. Při této příležitosti budou nové prostory i vozidla slavnostně požehnány. Všichni jste srdečně zváni k prohlídce. V pátek 7. května v 16.10 hod se rozezněla poplachová siréna. Naše jednotka vyrazila na Starou poštu k nahlášenému požáru. Po příjezdu na místo události bylo zjištěno, že jde o požár okrasného stromu.

Spolu s jednotkou ze stanice Pozoříce jsme provedli dohašení a likvidaci požáru, který byl naštěstí menšího rozsahu. Včasným zásahem se podařilo uchránit přilehlý objekt a zabránilo se tak možným větším škodám. Jelikož je pandemie koronaviru snad již definitivně na ústupu a současná opatření dovolí uspořádat tradiční dětský tábor na Říčkách, na který se s dětmi z hasičského kroužku velice těšíme. Letní prázdniny zahájí tradiční Petropavelské hody, pak bude následovat zmíněný tábor. Zbytek prázdnin si děti užijí volna, léta, koupání a dovolených.

Po prázdninách, po delší pauze, opět plánujeme zahájit činnost kroužku, na který se děti velmi těší, a i my na ně. Za SDH Kovalovice přejeme všem občanům klidné prožití léta, nezapomenutelnou dovolenou a hodně sluníčka. Těšíme se na setkání o tradičních hodech v naší renovované zbrojnici!

zást. velitele Jaromír Šmerda

SOKOL

NĚKOLIK SLOV O ČINNOSTI TJ SOKOL KOVALOVICE

Jsm rádi, že jsme po dvou letech mohli opět přivítat příznivce turistiky na naší tradiční akci – 47. ročníku Pochodu osvobození.

Stav epidemie v loňském roce nám bohužel neumožnil pochod uspořádat oficiálně, přesto se někteří nevzdali této tradice a svoji oblíbenou trasu si přece jen prošli. Podle našich odhadů tak učinilo minimálně 50 turistů, takže můžeme konstatovat, že tradice zůstala zachována.

Letošní epidemiologická situace se jevila o něco příznivější, takže jsme se rozhodli Pochod uspořádat, i když bylo nutné přijmout určitá opatření, aby se předešlo nadměrnému shromažďování osob.

Především jsme byli nuceni zrušit prezenci, kde bývá největší nápor účastníků, takže jsme start přemístili ze sokolovny ven na hřiště. Účastníci se nezapisovali na prezenční listky, jak bývá pravidlem, ale pouze obdrželi popis tras. Bez prezence bohužel nebylo možno tisknout diplomy, takže každý účastník obdržel čistý diplom s tím, že si ho může vyplnit sám po absolvování pochodu. Startovní jsme zrušili, resp. bylo dobrovolné.

Dále byly zrušeny kontroly, opékání u chaty Jelenice jsme také neorganizovali, i když několik turistů přilehlé ohniště přece jen využilo.

Tradiční gulášová polévka v cíli se rovněž nekonala, namísto toho jsme u kurtu připravili ohniště s možností opečení přinesených uzenin. Občerstvení bylo možno zakoupit u okénka na biotopu.

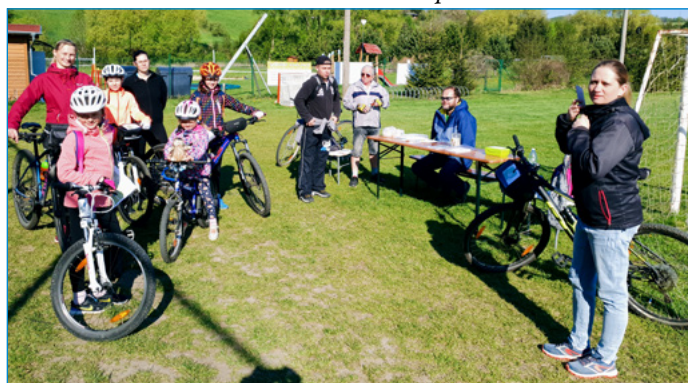
Přes všechna opatření můžeme konstatovat, že se letošní roč-

ník vydařil, k čemuž přispělo i pěkné počasí. Svědčí o tom i účast 212 turistů, kteří absolvovali pěšky nebo na kole trasy 15, 27, 35 a 50 km. Jen pro zajímavost, rekordní počet účastníků (242) jsme zaznamenali v roce 2018, takže letošní ročník považujeme, přes všechna omezení, za velmi úspěšný.

Děkujeme všem za účast a pevně věříme, že příští 48. ročník budeme moci pořádat se vším, co k Pochodu patří.

Další naší tradiční akcí byla začátkem června výprava do hor. Tentokrát jsme vybrali jižní část Šumavy a nazvali ji „Po stopách Krále Šumavy“. O této akci najdete informace v samostatném příspěvku.

Zpracoval: Miroslav Vlach

PO STOPÁCH KRÁLE ŠUMAVY

Naši letošní výpravě jsme dali pracovní název „Po stopách Krále Šumavy“, neboť jsme se pokusili navštívit některá místa, kde tato reálná postava podle dostupných informací působila nebo se pohybovala. Více se o Králi Šumavy, vlastním jménem Josef Hasil, můžete dozvědět v samostatném příspěvku.

Po tradičním ranním startu u „Tvrze“ jsme vyrazili do Slavonic, první zastávky našeho putování. Po prohlídce města, přezdívané „malá Telč“, jsme pokračovali na hrad Landštejn, jenž představuje ojedinělý románský komplex a je jednou z nejvýznamnějších památek tohoto druhu v Evropě.

Dalším cílem naší cesty bylo městečko Nová Bystřice, známé nejen tím, že je branou do České Kanady, ale i muzeem amerických veteránů. Jedná se o první a největší muzeum amerických automobilů v Čechách. Expozice je umístěna do několika sálů, ve kterých jsme se mohli seznámit s vývojem automobilového průmyslu na tomto kontinentu. Expozice je skutečně velmi atraktivní.

Po cestě jsme ještě navštívili okolí lesního hotelu Peršlák, který býval pohraniční rotou, a udělali si krátkou procházku k nejsevernějšímu bodu Rakouska.

Cílem prvního dne našeho putování byla Horní Planá. Výhodnou polohu hotelu Na Pláži jsme ocenili při podvečerním koupání v Lipenské přehradě.

Pro druhý den našeho pobytu jsme vybrali nejnáročnější, více jak dvacetikilometrovou túru z Třístoličníku, přes Trojmezí na Plechý. Ráno jsme vyrazili do Nové Pece, zaparkovali auta a vlakem se přesunuli do Nového Údolí, výchozího bodu naší cesty. *Toto místo je spojeno s Králem Šumavy. Stalo se pro něho osudové, neboť zde byl v roce 1948 na udání zatčen, poté, co zcela vyčerpan požádal o trochu vody.* Z Nového údolí jsme se vydali poměrně náročným výstupem na Třístoličník, který je sice hraniční horou, ale veškeré zázemí, zejména pak restaurace, náleží k Německu. Pak následovala mnohem příjemnější hřebenovka na Trojmezí, které je hraničním bodem mezi Německem, Rakouskem a Českem, o čemž informuje památník se znaky tří států. Následoval Plechý, který je s výškou 1 378 m nejvyšší horou Šumavy. Sestup k Plešnému jezeru je poměrně náročný i při cestě dolů. *Stezka přes tento horský masiv byla nejoblíbenější „vodící“ trasou Krále Šumavy. Jak jsme se mohli sami přesvědčit, nebyla to jednoduchá cesta.*

Vzhledem k náročnosti předchozího dne jsme ten následující pojalí trochu odpočinkově. Dopolední cesta lanovkou na Kleť nás odměnila nádherným výhledem po okolí. Po zastávce na oběd v Rožmberku jsme pokračovali do Vyššího Brodu, známého významným cisterciánským klášterem, který jako jeden z mála přežil hromadné rušení klášterů v době Josefa II. Zajímavé je, že k jeho přežití významně přispěla skutečnost, že byl v té době značně zadlužen kvůli rozsáhlým stavebním úpravám, takže nemohl být dán do dražby jako ostatní kláštery. Vynechat jsme nemohli ani známe poštovní muzeum. Na zpáteční cestě jsme ještě stihli krátkou návštěvu Čertovy stěny, rovněž významnou lokalitu v této oblasti.

Pro sobotní den jsme zvolili zase trochu chození, ale poněkud méně náročným terénem. Při dopoledním výjezdu na rakouskou stranu jsme se vydali se na dvě blízké rozhledny. Ta první (Alpenblick) měla nabízet výhled na Alpy, ten se však vlivem špatných dohledových podmínek „nekonal“. Zato na druhá rozhledna (Moldaublick) nám nabídla krásný výhled na celou Lipenskou přehradu. Na zpáteční cestě jsme se zastavili v Zadní Zvonkové. *Zde byla pohraniční rota, na které Josef Hasil od konce války do února 1948 působil jako voják a kde začala jeho kariéra převaděče.*

Obec Zadní Zvonková byla velká asi jako Kovalovice a má zajímavou, byť trochu smutnou historii, protože ji potkal osud mnoha dalších vesnic, nacházejících se na hranicích. Po odsunu Němců byla odsouzena k zániku, pro svou polohu u hranic s Rakouskem. Přímo obcí procházela železná opona. Do konce 20. století tam zbyl pouze kostel sv. Jana Nepomuckého, fara a dům, ve kterém je teď penzion. Vše ostatní bylo srovnáno se zemí. Je zajímavé, že vysídlení starousedlíci se sem stále vrací, o čemž svědčí jejich fotografie, které jsou ve vstupu do kostela vystaveny, s aktuálními informacemi o jejich úmrtí.

Pro odpolední procházku jsme zvolili stezku kolem rybníka Olšina. Jedná se o území, které bylo desítky let nepřístupné veřejnosti a otevřelo se až v roce 2016, kdy bylo vyčleněno z vojenského újezdu Boletice. Rybník Olšina je jedním z nejvýše položených chovných rybníků v Čechách a jeho historie se datuje již do 15. století. Vodní dílo je zasazeno do ryzí šumavské přírody, která se dlouhá léta vyvíjela bez zásahů člověka. Rybník je obklopen mokřady, rašeliništi a smíšenými lesy. Břehy Olšiny jsou domovem mnoha druhů rostlin, ptáků i dalších živočichů. Proto je rybník a jeho okolí začleněn do ptačí oblasti Boletice, chráněných území Natura 2000. V jeho okolí se nachází zvláště chráněná území NPP Olšina.

Pro nedělní den návratu někteří zvolili přímou cestu, někteří se ještě rozhodli navštívit město Třeboň. V odpoledních hodinách, někdo dříve, někdo později, jsme šťastně dorazili domů.

Zpracoval: Miroslav Vlach

NĚCO O KRÁLI ŠUMAVY

Film *Král Šumavy* mnozí dobře znají. Podkladem byl příběh o slavném převaděči poúrovňového období Josefu Hasilovi, který se od roku 1953 natrvalo usadil v Americe, kde v roce 2019 zemřel ve věku 95 let.

Během 2. světové války byl Josef Hasil totálně nasazen v Pasově, odkud začátkem roku 1945 utekl a přidal se k partyzánům. Na konci války, kdy mu bylo 21 let, odešel na vojnu, kde se přihlásil do Sboru národní bezpečnosti. Od ledna 1948 začal sloužit u pohraničního útvaru Zvonková, který se nacházel nedaleko od Trojmezí, kde se stýkaly hranice Československa, Rakouska a Německa. Události kolem roku 1948, tedy komunistický převrat a záhadná smrt Jana Masaryka, odstartovaly jeho úspěšnou kariéru převaděče.

Hasil nejčastěji vodil lidi stezkou přes horský masív Plechý ostrým stoupáním mezi balvany na rakouské území a pak těsně podél naší hranice do Německa. Převedené osoby odevzdávali v bavorské horské hospodě pod Třístoličnickem. Jednou se ale při návratu potkal s německou finanční stráží, před kterou se mu po krátké potyčce podařilo uniknout, až skončil v osadě Nové údolí na české straně Třístoličnicku, kde ho udal člověk, u kterého, zcela vyčerpaný požádal o vodu. Poté byl dopraven do Prahy na Pankrác. Následoval soud, při kterém ho prokurátor Karel Vaš, neslavně proslulý z procesů v 50. letech, nechal odsoudit na 7 let. Nejprve byl uvězněn v Plzni na Borech a pak pracoval v uhelných dolech v Dolním Jiřetíně u Mostu. Po celou dobu pobytu se zabýval myšlenkami na útěk, což se mu asi po půl roce, v květnu 1949, podařilo a za dramatických okolností skončil v utečeneckém táboře v Německu, kde mu byla nabídnuta spolupráce s americkou

zpravodajskou službou CIC. Stal se tak agentem chodcem.

Jeho úkolem byly kontakty s nejrůznějšími lidmi v pohraničí i ve vnitrozemí, organizování informačních sítí, budování mrtvých schránek atd. Jeho akce měly takřka stereotypní podobu: přešel hranici a pak podle určeného plánu jezdil po republice. Přivázel do Československa i letáky a také vysílačku. A při zpáteční cestě pak kromě zpráv získaných od svých pomocníků bral s sebou dost často i zatčením ohrožené lidi.

V lednu 1949, v době jeho pobytu ve vězení, se mu narodil syn Josef Vávra. Během svých cest do republiky se několikrát snažil svoji družku přemluvit, aby i synem odešli s ním. Ta však odmítla, a tak se Hasil po ukončení své činnosti odstěhoval do Ameriky.

V době jeho největší slávy se něj doslova pořádaly hony, proto musel svoje trasy různě měnit. Přesto jeho neoblíbenější byla v okolí již zmiňovaného Třístoličnicku. Občas jeho cesty končily střelbou. Jednou, to bylo v roce 1950, když se pohraničníkům při přestřelce u Soumarského mostu podařilo jednoho z převaděčů zastřelit, se radovali, že dostali Josefa Hasila. Nakonec se zjistilo, že šlo o jeho bratra Bohumila, který se do převádění rovněž zapojil, stejně tak jako další Hasilův bratr.

Svoji činnost Josef Hasil provozoval až do roku 1952, kdy se začalo budovat hraniční oplocení. V roce 1953 se odstěhoval natrvalo do Chicaga, kde žilo hodně Čechů. Nakonec pracoval ve firmě General Motors jako modelář, kde vydržel 30 let. Po revoluci se za ním do Chicaga podíval i jeho syn, se kterým se poprvé uviděl po 40 letech. On sám Česko naposledy navštívil v roce 1993, pak už mu to zdravotní stav nedovolil.

Film, který byl natočen koncem 50. let byl Hasilovým životem inspirován. Některé události ve filmu však byly tendenčně upraveny. Navíc byl jeho osud zkombinován s osudem další známé šumavské postavy. Byl jím prvorepublikový pašerák a poválečný převaděč Kilián „Franz“ Nowotny (ve filmu byl zastřelen), který žil v Nových Hutích (u Kvildy) a nějaký čas byl i on nazýván Králem Šumavy, v Německu též Králem pašeráků. Kilián byl, na rozdíl od Hasila, Němec a svoji činnost ukončil již v roce 1950 poté, co byl při přestřelce u Františkova zraněn a z posledních sil se doplazil do Německa, kde ho zachránila americká hlídka. Po zbytek života se Kilián živil jako obchodník se dřevem a zemřel v roce 1977 ve věku 71 let. Kilián trasy přechodu měnil, ale nejčastěji působil v okolí obce Františkov (u Kvildy), kde byl postaven pomník převaděčům. Josef Hasil působil jižněji, v okolí již zmíněného horského masivu Plechý.

Na rozdíl od filmu, Josef Hasil nikdy nevodil lidi přes bažiny, stejně tak jako nebyl masovým vrahem, jak byl ve filmu vyličen. Jen jednou při divoké přestřelce v roce 1949 zahynul jeden mladý pohraničník, čímž se Hasil, jako hluboce věřící člověk, trápil do konce svého života.

Zato v Kiliánově oblíbené trase byla v cestě bažina. Konkrétně se jednalo o Chalupskou slat u Borových Lad, která však není hraničním močálem (je asi 6 km od hranice) a Kilián si přes ni pouze zkracoval cestu, aby nemusel celou slat dlouze obcházet.

Samotný film se pak točil na Kvildě, kde se v okolí žádné bažiny nenacházejí, takže filmový štáb ji musel uměle vytvořit na louce u Prášilského jezera.

Zpracoval: Miroslav Vlach

DUCHOVNÍ OKÉNKO

LÁSKA A STRACH...

Láska a strach: Nejsou to dvě zcela rozdílná témata? Souvisí spolu nějak? Vypadá to, jako bychom chtěli porovnávat „hrušky s jablky“. Ale Bible uvádí zajímavé tvrzení: „Láska nezná strach; dokonalá láska strach zahání, vždyť strach působí muka, a kdo se bojí, nedošel dokonalosti v lásce.“ (1Jan 4,18) Všechny klasické pohádky nám sdělují, že i líný či jinak hloupý Honza se dokázal „vzmužit“ ve chvíli, kdy se zamiloval a zjistil, že k záchraně milované princezny je třeba nasadit vlastní život v boji s drakem, sic bude po princezně „ámen“. Jedno rčení říká, že pro milého nic těžkého. Kdybychom hovořili o lásce jako takové, asi by většina lidí řekla, že láska je milý a příjemný cit, spontánní přitažlivost k jiné osobě. Dnes tu je a zítra může zmizet. A mnozí se

tak opravdu chovají a podle tohoto citu žijí. Jak snadno se dnes řekne: „Víš, odcházím, už tě nemiluji.“ Láska jako lehký obláček se tu rozplynula. Jak snadno druhým způsobíme to, co bychom sami v žádném případě nechťeli zažít. Myslím, že opravdová láska se osvědčí ve chvíli, kdy je třeba pro ni něco obětovat a za každou cenu zachovat její trvanlivost. Chce to opravdovou odvahu, vytrvalost a určitě i vůli vyhrát boj sám nad sebou: nad svým egoismem, pohodlím, rutinou... Kde tedy lásku najdeme? Třeba v našich nemocnicích, kde zdravotníci v ochranných prostředcích a na pokraji vlastních sil bojují o život a důstojnost pacientů. Nebo v rodinách, které přijaly své postižené dítě a obětují pro něho vše. Kéž bychom opravdovou lásku, která je spíš

rozhodnutím vůle než spoléháním se na city, aplikovali jako skutečný lék proti pandemii všeobecného strachu současné doby. Chce to opravdovou odvahu! Strach rozhání a izoluje, demotivuje a paralyzuje. Láska sbližuje, povzbuzuje, dodává naději a je vynalézavá v projevování konkrétních činů. Prostě tu svou odvahu má, a i když respektuje, zároveň dokáže přesvědčit a dát smysluplný příklad. Je tedy na nás, čemu v životě dáme prostor: Zda strachu, izolaci a smrti nebo naopak rozhodnutí se pro lásku, která mě třeba ani nemusí zrovna momentálně bavit, ale dává pravý smysl, motivaci, sbližuje a nakonec naplňuje vlastně tím, po čem každý nejvíce toužíme: štěstím a jistotou. Láska bez odvahy a statečnosti není pravou láskou!

P. Pavel Lacina, farář

TERMÍNY 2021 - FARNOST POZOŘICE

25. 6. LOUČENÍ SE ŠKOLOU	12. 9. FARNÍ DEN
27. 6. VINIČNÉ ŠUMICE - MŠE SV. POD LIPAMI	26. 9. HOLUBICE - HODOVÁ MŠE SVATÁ
4. 7. KOVALOVICE - HODOVÁ MŠE SVATÁ	3. 10. PŘEDNÁŠKA PRO MANŽELE
25. 7. HOSTĚNICE - POUTNÍ MŠE SV. U KAPLE	V DĚLNICKÉM DOMĚ V POZOŘICÍCH
2. 8. JEZERA - POUTNÍ MŠE SV. U KAPLE	9. 10. FARNÍ POUŤ DO SLOUPA
15. 8. POZOŘICE - FARNÍ POUŤ	19.-21. 11. VÍKENDOVÁ DUCHOVNÍ OBNOVA
22. 8. SIVICE - HODOVÁ MŠE SVATÁ	

KNIHOVNA

VÁŽENÍ ČTENÁŘI,

Věřím, že až budete číst tento Zpravodaj, bude už knihovna v provozu na obecním úřadě každý čtvrtek od 15.00 do 17.00. A hlavně epidemiologická situace bude lepší a umožní nám se v knihovně potkávat. Podařilo se do knihovny připravit několik nových knih.

Pro malé čtenáře – **Kuba nechce prohrát, Johana s dlouhýma nohama, Myši patří do nebe, Ztraceni v čase, Dům doktora Fišera, O zahradě, Tajemství ostrova za prkennou ohradou.**

Ruka noci padaná – Václav Cílek. To už je kniha pro dospělé. Základy rodinné a krizové připravenosti. Kniha plná informací, které bychom měli vědět. Žijeme tak pohodlně, že většina z nás není připravena na větší krizovou situaci. Snad postřehy a rady z této knihy nebudeme nikdy potřebovat.

Šikmý kostel 2.díl – Lednická Karin. Románová kronika ztraceného města. Znovu

potkáváme hrdiny z 1. dílu. Seznámíme se s životem obyčejných lidí na česko-polských hranicích v letech 1921 – 1945. Je to část dějin, o kterých se ve školách neučí.

Čtvrtý králův pes – František Niedl. Děj románu zavede čtenáře na přelom 14. – 15. století, do doby vlády Václava IV.

Životopis bez cenzury – Radim Uzel. Známý lékař ke svým osmdesátinám sepsal s vtipem a nadsázkou své paměti.

Kdo jinému jámu kopá – Rajfová Marie – česká detektivka. Nečekejte žádné krváky nebo drama, ale originální oddechové čtení.

Korálky z klokočí – Naďa Horáková. Tajemný příběh s milostnou detektivní zápletkou. Na osudech několika postav vykresluje spletité vesnické vztahy, které sahají hluboko do minulosti. Další knihy této autorky, které máme v knihovně: **Brněnské nevěstky, Jep-tiška pro markraběte, Tajnosti sborovny**

(spisovatelka je učitelka, žije a učí v Mutěnicích), **Dáma v modrém, Ženy na pranýři, Brněnské židovky** a další.

Smrt na druhém břehu, Nevíš dne, nevíš hodiny – Dominik Dán. Autor je skvělý vypravěč. Své čtenáře si získá dialogy hlavních postav, ale i skutečnými kriminálními příběhy.

Myšlenky za volantem – Marek Eben. Vtipná oddechová knížka. Pobavíte se, ale i zamyslete nad vším co nás obklopuje.

151 dní pacifickou hřebenovkou – Kutrová Lucie. **10 000 kilometrů pěšky** – Rendl Jan. Dva cestopisy dvou mladých autorů. Pobavíte se i poučíte. Místa, zvyky tamních lidí, různé situace cestovatelů a jejich odvaha vás budou bavit.

Hezkou dovolenou a prázdniny, také příjemné chvíle s knížkou

Vám přeje Milada Terberová.

Petropavelské hody v Kovalovicích 4. 7. 2021

7:30 mše svatá + žehnání nového
Obecního úřadu, přilehlých
budov a hasičské techniky
8:30-11:00 možnost prohlídky nových
prostor za hudebního dopro-
vodu skupiny Experiment,
občerstvení zajištěno

13:00 krojovaný průvod stárků
15:00-16:30 možnost prohlídky nového
Obecního úřadu a přilehlých
budov
20:00 večerní zábava
- hraje Sívická kapela

**Srdečně zveme občany a rodáky naší obce Kovalovice i hosty
z okolních obcí.**

Akce proběhne v souladu s aktuálními vládními protiepidemickými opatřeními.

nový Obecní úřad